

mutatásával pozitív eredményeket értek el, egyidejűleg pedig rámutat a hibákra és arra, hogy egyes tánc csoportok eltávolodnak a kitzűzött céltől (a városi tánc csoportok népi táncok utánezatát mutatják be, a táncokat izléstelen formában mutatják be stb.). A városi tánc csoportok munkájával kapcsolatosan a cikk két ellentétes, de egyaránt negatív irányzatra hívja fel a figyelmet egyrészt a kezdetleges, úgyszólván durva táncok bálvá-rozására, másrészt a rossz stilizációs kísérletekre.

Méhajlo Vukdragovics »A karének ápolásáról« című cikkében megállapítja, hogy zeneszerzőink nem foglalkoznak kellő mértékben karénekek szerzésével. Hangoztatja, milyen nagy szükség van új karénekekre, amelyek változatossá tennék, gazdagítanák az énekkarok műsorát. Úgyszintén szükségesnek tartja a régebbi, de művészi szempontból értékes énekkari művek felelevenítését és ápolását.

Nada Depilo a színjátszó csoportok járási és városi szemléjéről írt cikket. Írásában főleg a drámai csoportok előadásainak eszmei és művészi színvonalának emelkedését hangsúlyozza. A fejlődést a kiadott műsor-keret-terv felhasználásának tulajdonítja.

A »Kulturni Zsivot« első száma az írástudatlanság akadályairól is beszámol és megállapítja kiküszöbölésének módzatait. Jelentést tesz a népszerű módszerek alkalmazásáról mezőgazdaságunkban, ezenkívül jegyzeteket és tájékoztató közleményeket is közöl a köztársaságunkban és az ország egyéb részeiben folyó kultúrnmunkáról.

Z. M.

A NÉPOKTATÁS 1949. ÉVI 2. SZÁMA

Új köntösben jelent meg a Népoktatás legújabb száma, ezzel is jelezve azt a fejlődést, amelyen keresztül ment. Jelentős esemény ez a

szám a magyar tanerők részére, mert most vált a Népoktatás valóban az ő lapjukká; tanerőink ezután nemcsak olvassák a lapot, hanem írásaikkal részt vesznek szerkesztésében is. A tisztán elméleti cikkek közlése mellett, a Népoktatás jövőbeni feladata lesz a nevelési gyakorlat és elmélet összekapcsolása, konkrét segítségnyújtás tanerőinknek mindennapi munkájukban.

A lap bevezetőjében János Gábor ír a vajdasági magyar iskolák fejlődéséről. Meggyőző számadatokkal bizonyítja azt a hatalmas fejlődést, amelyen a magyar iskolák a felszabadulás óta keresztülmentek. Csak két példa: az 1945—46-os tanévben 6.082 magyar gimnáziumi és 315 tanítóképzős tanuló volt, az 1948—49-es tanévben 10.460 a gimnáziumi és 600 a tanítóképzős tanuló száma. »A vajdasági magyar, valamint az egyéb nemzeti kisebbségi iskolák fejlődésének üteme — írja János — Pártunk folytonos és rendszeres gondoskodását mutatja, hogy a testvériség és egyenjogúság politikáját továbbfejlessze, megerősítse és elnelyítse.«

Fordításban közli a Népoktatás Makarenko, a nagy szovjet pedagógus előadását a családi nevelés általános feltételeiről. Ez a cikk hasznos szolgálatot tesz az iskola és otthon együttműködésének és nemcsak a tanerők, hanem a szülők érdeklődésére is számot tart. Hasznos tanácsokat nyújt a szülőknek, hogyan neveljék gyermekeiket.

A további cikkeket vajdasági magyar tanárok, tanítók írták a magyar iskolák oktatási kérdéseiről. Jelentős számú tanerőnk lépett már írásával nyilvánosság elé a Népoktatás kibővített számában, hogy tapasztalatait közreadva elősegítse az iskolai munka fejlődését.

A Népoktatásnak ez a száma is bizonyíték arra, hogy mennyi erőnk kihasználatlan még! Többnyire olyan kultúrnmunkások írásai jelentek meg, akik még eddig soha nyilvánosan nem szerepeltek írásaikkal, most pe-

dig — bekapcsolódva a munkába — értékes segítséget nyújtanak munkánkban, a szocializmus építésében.

Üdvözljük a Népoktatás legújabb számát, amely ismét egy lépéssel közelebb visz bennünket ahhoz, hogy kihasználhassuk mindazokat a lehetőségeket, amelyeket az új Jugoszlávia biztosít nemzeti kultúránk fejlesztésére.

K. L.

A NÉPI TÁNCSCSOPORTOK VERSENYE

Vajdaság népi táncscsoportjainak versenye múlt év őszén kezdődött. A csoport- és járási versenyeket szeptember, október és november folyamán bonyolították le és azokon szerb, horvát, magyar, szlovák, román, ruszin és bulgár csoportok szerepeltek. Az említett járási szemléken kijelölt legjobb városi és falusi csoportok ez év április 9 és 10-én mutatták be tudásukat a Rumán, Zrenyaninban és Verbászon megrendezett szerémségi, bácskai és bánáti döntőkön. Az utóbbi három helyen összesen 31 táncscsoport lépett fel 417 táncossal. Külön elbírálásban részesültek ezen a versenyen a falusi és külön a városi csoportok, mert a cél az volt a további döntőversenyre továbbküldeni külön a legjobb városi és külön a legjobb falusi csoportokat.

A megtartott szemlék megmutatták, hogy táncscsoportjaink legtöbbjéről használta fel a járási versenytől eltelt időt tökéletesítve úgy a táncot, mint a viseleteket is — újabb eredeti ruhadarabok beszerzésével.

Nemzetiségekre nézve az e hónapban megtartott döntőversenyeken 11 szerb, 4 magyar, 4 horvát, 2 szlovák, 8 román és 1 bulgár csoport vett részt.

A táncscsoportok vajdasági döntőversenye Noviszádon lesz április 29-én. Ezen a szemlén legjobbaknak bizonyuló falusi és városi csoportok (valamint a legjobbaknak bizonyuló egyes kisebbségi csoportok) képvisel-

lik Vajdaságot az előttünk álló köztársasági táncscsoport szemlén.

Az eddigi szemléken a magyar csoportok közül a horgosi, kupuszlina, ruszkoszeli és hácsszöllősi csoport tünt ki.

MEGJELENT A »LUMINA« MÁRCIUSI SZÁMA

A jugoszláviai románok irodalmi és kultúrsemelje ezúttal is igen gazdag és változatos tartalommal jelent meg.

A folyóirat bevezetőül cikket közöl Aurel Trifu tollából Szerbia Kommunista Pártjának második kongresszusáról, továbbá közli N. K. Krupszkaja értekezését az irodalmi oktatásról, Florica Stefan, vajdasági román költő három versét (»Az én dalom«, »Beszélgetés szövöszékemmel«, »Vágy«) valamint Faun Brosteanu, »Kovács« című pályadíjnyertes elbeszélését.

Ezenkívül hozza — román fordításban — Dusan Kosztics »Sziléziai vihar« és Marin Franicsevics »Üdvözlét helyett« című versét.

A »Lumina« külön rovatban szótlatja meg a román parasztköltőket, közli Trifu Baba — »Levél egy elvtársnőhöz«, Aurel Pasula — »Március« és Simion Draguta — »Dal« című költeményét. A »Népszínpad« rovat B. Nusics — »Képviselő« című darabját hozza. A kultúrkrónika rovat rövid jelentést tesz a Vajdasági Kultúrscsoport román tagozata által kiírt pályázat eredményeiről, a Szerbiai Írószövetség évi közgyűléséről és közli a szerbiai írók Tito marsallhoz intézett táviratát; a továbbiakban beszámol a jugoszláviai értelmiségiek Békevédő Bizottságának megalakulásáról, azonkívül a Szovjetunió, Lengyelország és Franciaország kultúreseményeiről.

A »Luminát« két kép teszi még színesebbé. Száva Nkolics rajza és Iszmet Mujezinovics »Fiúcska« című metszete.